ఒక సాయంత్రం

[నా మాట:- రాయలసీమ ప్రజలు మాటాడే తెలుగు భాషకూ కోస్తా ప్రాంత ప్రజలు మాటాడే తెలుగు భాషకూ తేడావుందని సామాన్యంగా అందరకూ తెలిసేవుంటుంది. ఆ తేడా చూపడమే నా ఉద్దేశం. ఇందులో పాత్రలు కల్పితాలే నని మనవి.]

వెలుదుర్తి గ్రామం, ద్రోణాచలం—కర్నూలు లైనులో, ద్రోణాచలానికి పన్నెండు మైళ్ళ దూరంలోనూ, కర్నూలికి ఇరవై మైళ్ళ దూరంలోనూ ఉన్నది. అటు పట్టణమూ, ఇటు పల్లెటూరూ కాక, మధ్య రకంగా ఉండే గ్రామం, వెలుదుర్తి.

సాయంత్రం కావస్తున్నది. పక్షుల మధుర కిలకిలారావం వినిపించటం లేదు కాని, కాకుల 'కావ్, కావ్' మనే గోలమాత్రం వినవస్తున్నది. మనుషులకీ, మానులకీ తమ ఒంటిబురద రాసుకుంటూ ఇళ్ళకు వచ్చే గేదెలకు బడితె పూజ జరుగుతున్నది. పశ్చిమాన ఉప్పరం ఆకాశనాథుని అజ్ఞచే రమ్య రాగవర్ణాన్ని ధరించలేదుగాని, భూమిని వదలలేక వెళ్ళిపోయే సూర్యుని బాధవలె పడమట ఆకాశం రక్తవర్ణాన్ని దాల్చింది. టూరింగ్ సినిమా తాలూకు ప్రకటన బళ్ళు ఆఖరుసారి ఊళ్లో తిరిగి వస్తున్నాయి. అక్కడక్కడా బజారులో పిల్లలు, "వొచ్చెగుడికో" ఆటో, "ఉప్పరిపట్టె" ఆటో ఆడుకుంటున్నారు. చెడిన పల్లెల సౌభాగ్యానికి చక్కని 'స్పెసిమన్' — వెలుదుర్తి.

సుంకిరెడ్డి విసవిసా నడుచుకుంటూ 'దస్తుమియ్యా కట్ట' దగ్గరకు వస్తున్నాడు. అతని కోసం మిత్రులు అక్కడ కాచుకొని వున్నారు. రోజు సాయంత్రం వారు ముగ్గురూ అక్కడే కలిసికుంటారు. కాని, అక్కడ తన మిత్రులు గురుపాదు, యల్లారెడ్డిగారలతో ఇంకో కొత్తమనిషికూడా కూర్చున్నాడు. ఎవరైవుంటారు చెప్మాఅని ఆలోచించుకుంటూ కట్టదగ్గరకు వచ్చాడు.

బాగా దగ్గరకు వచ్చాక కాని, ఆ మనిషిని పోల్చుకోలేకపోయాడు. "అరె! ఏందిపై, రామారావ్? ఎన్నడొస్తివి?" అంటూ విస్మయంతో ప్రశ్నించాడు సుంకిరెడ్డి.

జవాబివినడంకోసం, రామారావు వైపుకే మొహంతిప్పారు యల్లారెడ్డీ, గురుపాదూ.

'సాయంత్రం నాలుగ్గంటల ట్రైనులో వచ్చానోయ్' న్యూస్ పేపరు ఒక చేత్తో పట్టుకొని, ఇంకో చేతిని నెమ్మదిగా తట్టుకుంటూ జవాబిచ్చాడు రామారావ్.

'ఏందబ్బా? గొత్తేపట్టకుండా అయిపోతివే! కర్రెగయిండావ్, కానా చిక్కిపోతివి. నే నస్సలు గొత్తుపట్టలేదంటే! ఎవురబ్బా అనుకొంటి. ఏం అట్లయిండవ్?' ఇంకా ఆశ్చర్యపోతూ, గుక్క తిప్పుకోకుండా సుంకిరెడ్డి మాటాడాడు.

'అబ్బే! ఏఁ లేదూ.' అన్నాడు రామారావు జేబు రుమాలుతో మొహం తుడుచుకుంటూ. కాసేపు సంభాషణ ఈ ధోరణిలో నడిచాక, సుంకిరెడ్డి అడిగాడు: "యాడ వుండేది, నువ్విప్పుడూ?' బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ రామారావు జవాబిచ్చాడు: 'విశాఖపట్టణంలో.'

"పన్నీరజు"

'ఏం కండ్లు ఎఱ్ఱగుండాయ్?' అని రామారావుని జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన మీదట, గురుపాదు అడిగాడు.

'రాత్రంతా ప్రయాణమేగా! రష్‌లో నిద్రపట్టలేదు.' అన్నాడు రామారావ్, ఆవులిస్తూ. సుంకిరెడ్డి ఇంతసేపూ నించొనే ఉన్నాడు. 'కూర్చో! నించొనే వున్నావ్!' అన్నాడు రామారావు.

'ఈడేంటికిలే! వంకలేకి పోదాం' అన్నాడు సుంకిరెడ్డి.

'పాండి పోదాం' అంటూ, యల్లారెడ్డీ, గురుపాదూ లేచారు.

అందరూ నడిచి వెలుదుర్తి ప్రక్కగా ఉండే వాగులోకి వచ్చారు. వర్షాకాలంలో తప్పిస్తే అందులో నీరుండదు. కాని, ఆ ఇసుకలో చెలిమెలు త్రవ్వితే మంచినీరు వడుతుంది. వెలుదుర్తి గ్రామాని కంతటికీ మంచినీళ్ళకు ఆ చెలిమెలే ఆధారం.

'ఈడేడ కుచ్చుంటవ్? గరండాల కిందికి పోదాం' అన్నాడు సుంకిరెడ్డి. అక్కడ కూర్చోబోతున్న గురుపాదును చూస్తూ.

అందరూ వంతెన క్రిందికి వచ్చి కూర్చున్నారు.

అందరికంటే ఆఖరున కూర్చున్నది రామారావు. కూర్చున్న వెంటనే సర్రున లేచి నిలబడ్డాడు.

'ఏం, నిలబడ్తివి?' సుంకిరెడ్డి అడిగాడు.

'అబ్బ! ఇసక కాలిపోవటం లేదూ?'

'అవ్ కాల్తుంది! ఎట్లోకట్ల కూచోచ్చ' మన్నాడు గురుపాదు.

పేపరు పరుచుకుని కూర్చోబోతున్న రామారావుని ఆపి, సుంకిరెడ్డి 'పేపరిట్లియ్యి' మని అడిగాడు.

చేతిరుమాలు పరుచుకొని ఇసుకలో కూర్చున్న రామారావుని యల్లారెడ్డి ప్రశ్నించాడు: 'నువ్వుండేఊర్లో, కానా చల్లగుంటాదా?'

క్లుప్తంగా 'ఊఁ!' అన్నాడు రామారావు.

'కర్నూలుకాడికి కానా పెద్దదా?'

'ఊఁ! పెద్దదే!'

పేపరు మొహానికి అడ్డం పెట్టుకొని కూర్చున్న సుంకిరెడ్డి, పేపరు వెనకనుంచే అన్నాడు: "పెద్దగుంటే గూడ ఏం ఫలముండాది? కర్నూలు రాజధానైవుంటే."

ఈమాటల్ని తనమీద ప్రయోగించినట్లుగా ఫీలయ్యాడు రామారావు. రాజధాని నిర్ణయం న్యాయప్రకారం జరిగిందేమిటిలే అనుకున్నాడు; అదే పైకికూడా అన్నాడు.

గురుపాదు అన్నాడు: 'రాజధానొస్తే ఏందుండదిలే? యావూరి గొప్ప ఆవూరి కుంటది.' ఈమాటల్ని గురుపాదు ఏ ఉద్దేశ్యంతో అన్నాడో తెలియదు. కాని, వీళ్ళమాటలు పెరుగుతాయనీ, వాగ్యుద్ధం ప్రారంభమౌతుందనీ తెలుసుకొని, వాదన తప్పించటానికే ఈమాట లనిఉంటా డను కుంటాను.

అయినా, రామారావు ఊరుకోలేదు: 'ఏ ఊరిగొప్ప ఆ ఊరికు ఉంటుం దన్న మాట వేరు. కాని, రాజధానిమాత్రం మిగిలిన ఊళ్ళకంటే గొప్పదై వుండాలికదా? కర్నూలులాంటి ఊళ్ళల్లో రాజధాని పెట్టి డబ్బు వేస్ట్ చేసేకంటే—'

మధ్యలో ఆ పాడు సుంకిరెడ్డి: 'డబ్బు ఏంటికి వేస్ట్ చేయాలోన్న చెప్పవయ్?'

'మరి బిల్డింగులు కట్టడానికి డబ్బు కావద్దుటోయ్? కర్నూల్లో కావలసినన్ని బిల్డింగు లెక్కడున్నాయి?'

'ఏందిపై అట్లంటావ్? డిస్ట్రిక్ట్‌బోర్డ్ ఆఫీస్ లేదా, ఉస్మానియా కాలేజీ లైబ్రరీ లేదా, ఇంకా—'

“రేపు శ్రావణ శుక్రవారమండీ. ఆఫీసుకు సెలవు మంజూరు చేయిస్తారా?” అని హెడ్‌క్లర్కు మనవిచేసుకోగా కలెక్టరుగారు “ఆవంతకు పోయిన సంవత్సరం - సెలవిచ్చారా?” అని ప్రశ్నించారు.

కొంతసేపు తటపటాయించి హెడ్‌క్లర్కు “ఇచ్చి వుండేవాళ్లేనండి. కాని ఆవంతకపోయిన సంవత్సరం ఆదివారంనాడు వచ్చింది” అనగా కలెక్టరుగారు “అలాగా” అని తల ఊచి సెలవు మంజూరు చేశారు.

యం. ఆర్. చిత్తూరు.

‘ఊఁ! ఇంక?’ [illegible] అడిగాడు రామారావు.

యల్లారెడ్డి [illegible] అనుకున్నాడు రామారావు.

[illegible] ‘ఎంగా [illegible]’

‘ఊఁ! [illegible] కొండారెడ్డి [illegible]!’ [illegible] అన్నాడు రామారావు.

యల్లారెడ్డికి, సుంకిరెడ్డికీ కోపమొచ్చింది. [illegible] ఇసకలో ఏవో గీతలు గీస్తున్నాడు.

‘[illegible]’ [illegible] రామారావు [illegible].

యల్లారెడ్డి ఏవో [illegible]. కాని, మళ్ళీ రామారావే [illegible]: ‘కర్నూల్లో రాజధాని [illegible], కర్నూలు ప్రజలకే ఇష్టంలేదు.’ ఎక్కడిదో [illegible] వాక్యాల్ని [illegible] చెప్పాడు.

‘అపద్ధం’ [illegible] సుంకిరెడ్డి.

‘ఏం అపద్ధం! [illegible] కర్నూలు [illegible] అనుకున్నాం.’ [illegible] రామారావన్నాడు.

[illegible] తమాయించుకొని సుంకిరెడ్డి చెప్పాడు: ‘అపద్ధం వయ్! అపద్ధం. మంచిని తీసకొచ్చి యిస్తుంటే ఎవరన్నా వద్దంటారా?’ కాస్సేపాగి అన్నాడు. ‘ఉంటేవాళ్లం, మాకు తెలుస్తాది. కర్నూల్లో సివుపాయి మీటింగు పెట్టి ఈమాట చెప్పమన్నల్ల, ఏమైతాదో!’

ఇంక ఇలాగ మాటలు పెరగటం రామారావుకి నచ్చలేదు. ‘ఊఁ! పోన్లే. డ్రాప్‌డ్ పాయింట్’ అన్నాడు. కాసేపు నిశ్శబ్దంగా గడిచిపోయింది.

‘వారఫలాల’ కాలమ్‌ని చూస్తూ యల్లారెడ్డి ‘నీది యేనక్షత్రం వయ్?’ అని అడిగాడు, సుంకిరెడ్డిని.

‘ఏందీ? ఏమంటివి?’ పరధ్యానంగా ఉన్న సుంకిరెడ్డి అడిగాడు.

తన ప్రశ్నను మళ్ళీ అడిగాడు యల్లారెడ్డి.

‘వృశ్చికరాశి’ చెప్పాడు సుంకిరెడ్డి. ‘నక్షత్రం గొత్తులేదు.’

వృశ్చికరాశి ఫలితాలు చదివాడు యల్లారెడ్డి: ‘వారం మొదట్లో ఆరోగ్యం అంతే బాగుండదు. వ్యాపార, ఉద్యోగాలలో అట్టే అభివృద్ధి ఉండదు. జరగవలసిన కొన్ని - ఏండి - కార్యములు శత్రువుల మూలంగా జరగవు. కాని, మిత్రులలో గౌరవం, హోదా పెరుగుతుంది. వారం మొదట్లో విషజంతువులవలన ప్రమాదం కలగవచ్చును. ఆనుకూలమైనవి 7,9 తేదీలలో అనారోగ్యం; త్రిప్పట; బంధువర్గం నుంచి దుర్వార్తలు.’

చదవాక అన్నాడు యల్లారెడ్డి: ‘ఏందయ్యా! విషజంతువులవలన ప్రమాదమంట!’

[illegible]

‘నాకు వారఫలాల్లో అస్సలు నమ్మకం లేదు.’ అన్నాడు రామారావు. ‘పదండి పోదాం. చీకటి పడుతుంది.’

ఉదయం లేవగానే యల్లారెడ్డి, గుడుపాడుంబా మోసుకొచ్చినవార్త అతణ్ణి చాలా ఆశ్చర్యపరచింది. ఎక్కువ పరిచయం గల ప్రాణస్నేహితుడు కాదు కాబట్టి సుంకిరెడ్డి కోసం రామారావు దుఃఖించలేదు. కాని, సుంకిరెడ్డి పట్ల వారఫలాలు ఇంత నిజమవుతాయనుకోలేదా, కాదు అతడు ఆశ్చర్యపడ్డది; నిన్న సాయంత్రానికే, సుంకిరెడ్డి జీవితానికి సాయంత్రం నిండిందా అని మాత్రమే ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

పోతే, రామారావు వారఫలాల్ని నమ్మడు; నమ్మలేడు. కాని ఒక్క సంగతి మాత్రం అతనికి తెలుసు: రాజకీయాలూ, విశ్వాలూ, నమ్మకాలూ, అన్నీ - జీవితానికి సంక్రమించినప్పుడే ప్రాణంతో పాటే పరిస్తాయని. ★

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిర్బలత, నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు॥ సీసా రు. 3-4-0 పోస్టేజి 15 అ.

పి. సి. ఏ. శ్రీకంఠశాస్త్రి. “ఆయుర్వేదసమాజం” పెరిదెపి- నెల్లూరు జిల్లా.

కుష్ఠ ★ బొల్లి

తగ్గరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, కోరిన వారికి ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) “శాస్త్రాశ్రమము” గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

ఉబ్బసవ్యాధి నుండి విముక్తి పొందుడు

MULTIMIX

సులభముగా యీ ఉబ్బసము, దగ్గును నివారించి, శ్వాసను క్రమపరచును

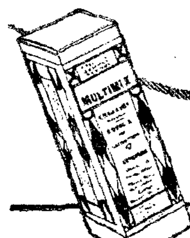

THE INDO FRENCH PHARMACEUTICAL CO.

MADRAS.